

structure of a society with a planned economy. It is about changing the number and share of the middle class in society. However, the middle class has not been formed sufficiently either at the regional level or at the state level. Yet there were social groups that served as the social base for the formation of the middle class, with certain characteristics. The urgency of the topic is due to the need for more full use of the reformed property relations for the formation of the middle class in the regions of Ukraine.

Purpose. Justification for the need to develop a strategy of local authorities on the formation of the middle class at the regional level.

Results. In order to form a middle class, an efficient municipal property management mechanism must be introduced. It should be aimed at obtaining the maximum possible intangible results in the form of: increasing the number of objects that provide quality and quantity for the successful livelihoods of the local community; reduction of expenses by city residents for transportation and utilities; The creation of additional jobs, thereby increasing the income status of households, which in turn can become a reserve for the formation of a regional middle class; creating prerequisites for a favorable investment climate in the local community.

Effective management of property at the local level should become one of the main goals of socio-economic development of the regions. We highlight the main goals of local authorities to support the socio-economic development of the city, including households: creating conditions for normal livelihoods; rise of the region's economy, and increase of the revenue part of the budget; development of regional infrastructure; growth of employment, culture, education and qualifications. The tax mechanism is the most acceptable mechanism for stimulating small business development at the region. An example of such a mechanism could also be the introduction of the concept of "double fiscal benefits", which is intended to provide certain shadowing of existing entities of small and medium enterprises and create favorable conditions for the establishment of new and, accordingly, expansion of the basis of the middle class.

The contents of this concept are disclosed by the relevant programs: profitability incentive program; Program of acceleration of payback.

Conclusion. Thus, the local governments can provide a real support to newly created entrepreneurs, whose further development will enable them to increase the revenue side of local budgets, which in turn will enable local authorities to support the revenue side of households needed to enter the middle class structure. Today, the actions of individual local governments, aimed at material support of certain groups of social workers – doctors, teachers, employees of preschool institutions, etc. – are very rare.

Keywords: middle class; market transformation; property relations; small and medium business; local authorities; socio-economic development of regions.

Одержано редакцією 01.03.2017 р.
Прийнято до публікації 10.03.2017 р.

УДК 336.564.2(477):330.341.1(045)

Коліщук Олена Валеріївна,
аспірант кафедри економічної теорії,
інноватики та міжнародної економіки,
Черкаський національний університет
імені Богдана Хмельницького
e-mail: olenakolischuk@gmail.com

ПОДАТКОВЕ СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ

Анотація. Досліджено ефективність податкового стимулювання інноваційної діяльності вітчизняних підприємств в контексті європейського досвіду. Розглянуто основні шляхи надання податкових пільг, які зазначені у Податковому кодексі України (ПКУ), зокрема податкове

вирахування (знижка), зменшення податкового зобов'язання після нарахування податку, встановлення зниженої ставки податку та звільнення від сплати податку. Проаналізовано податкові пільги, що використовуються країнами Європейського Союзу (ЄС), і які слід запровадити для активізації інноваційного розвитку України в умовах євроінтеграції; аргументовано необхідність внесення доповнень до ПКУ в частині надання податкових пільг для активізації інноваційної діяльності підприємств.

Ключові слова: інноваційний розвиток; інвестиційний податковий кредит; фіскальна політика; податкові пільги; податкове стимулювання; Податковий кодекс України; Україна; Європейський союз.

Постановка проблеми. Підписання Україною Угоди про Асоціацію і Зону вільної торгівлі (ЗВТ) з ЄС зумовлює вивчення досвіду країн ЄС в питаннях сталого економічного розвитку, зокрема і шляхів державного стимулювання активізації інноваційної діяльності. І як показує досвід економічно розвинутих країн світу, саме інноваційно-інвестиційна політика держави забезпечує активізацію та розвиток інновацій, а отже, є необхідність вивчення та аналізу механізмів державного впливу на інноваційні процеси, зокрема питань з надання податкових пільг.

Аналіз останніх досліджень і публікацій та визначення невирішених раніше частин загальної проблеми. Дослідженням впливу фіскальної політики на інноваційний процес присвячено багато праць вітчизняних та зарубіжних економістів. Зокрема, В. О. Галаганов, Н. Ф. Єфремова, Н. А. Журавльова, І. А. Крисоватий, Т. С. Корольова, Т. О. Пасько, Ю. О. Рюміна, Л. В. Чернявська, О. І. Чернявська, О. І. Чічкань дослідили державні фінансові методи стимулювання інноваційних процесів. Питанням запровадження в ПКУ інвестиційного податкового кредиту та створенню неоподаткованого резерву присвячені праці Т. В. Майорової, В. М. Нечепуренка, А. А. Подлевського, Н. Ю. Перев'язко, О. В. Чуйко та інших. Однак ряд аспектів цієї важливої проблеми, на наш погляд, розкриті недостатньо і потребують подальшого дослідження.

Метою даної статті є дослідження податкового стимулювання інноваційного розвитку економіки України в контексті європейського досвіду.

Викладення основного матеріалу дослідження. В результаті науково-технічного розвитку більшість індустріально розвинених країн приступило до переорієнтації промисловості на розвиток нових, передових виробництв, супроводжуваних модернізацією інфраструктури і перекваліфікацією робочої сили. Таке завдання завжди вирішувалося за активної участі держави, котра використовувала різноманітні інструменти з метою заохочення до інноваційного розвитку [1, с. 68].

На жаль, інноваційні процеси в економіці України не набули вагомих масштабів, про що свідчить кількість інноваційних підприємств. Зараз їх лише 12–14% від загальної кількості, що менше в 3–4 рази, ніж в інноваційно розвинутих економіках. Наукоємність промислового виробництва знаходиться на рівні 0,3%, що на порядок менше від світового рівня. При цьому майже третина коштів, що витрачаються на інноваційну діяльність, припадає на закупівлю обладнання, в той час як на придбання прав на нову інтелектуальну власність або на проведення НДДКР витрати на порядок менші. Майже половина підприємств взагалі не фінансує проведення наукових досліджень. Як наслідок, в Україні майже 95% вітчизняної продукції належить до виробництв 3-го та 4-го технологічних укладів. Зростання ВВП за рахунок введення нових технологій в Україні оцінюється всього у 0,7–1% [2, с.11].

Щоб краще зрозуміти сучасний стан фінансування науки, слід проаналізувати наукоємність ВВП, під якою слід розуміти показник, що характеризує ступінь наукової забезпеченості і використання у виробничих процесах, підприємницькій та іншій діяльності науково-дослідних, проектно-конструкторських, інжинірингових розробок і винаходів. Наукоємність кількісно визначається як питома вага витрат, вкладених у

науково-технічні проекти чи інші розробки в ціні продукції (сумі послуг) [3]. Наведемо графік цього показника в Україні за останні 11 років (рис. 1).

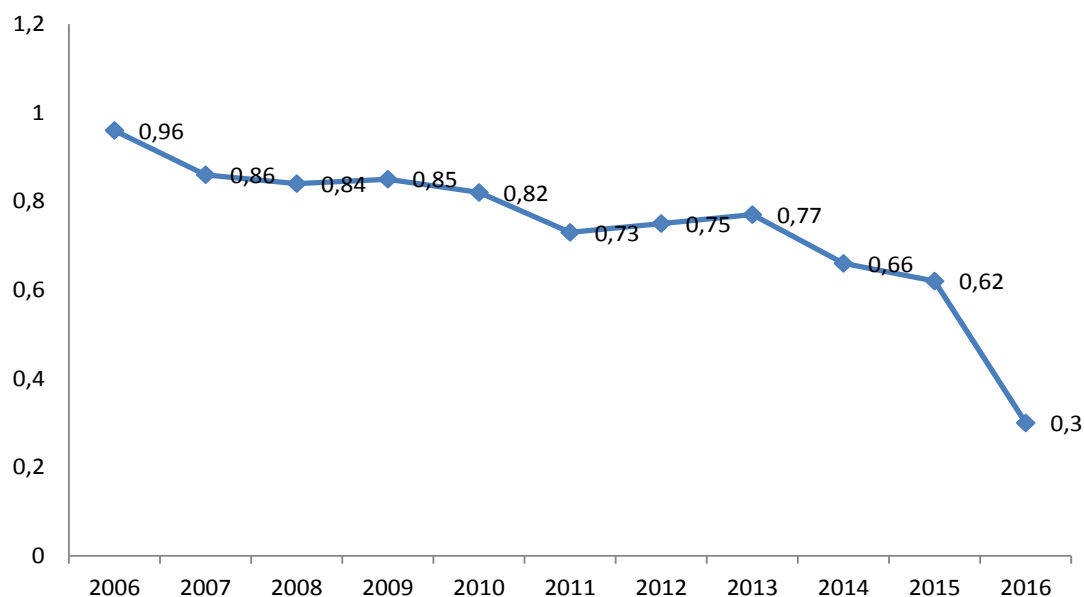

Рис. 1. Наукоємність ВВП

(видатки на науку за всіма джерелами у відсотках до ВВП)

Джерело: побудовано на основі статистичних даних, опублікованих [4 с.16; 5, с.16; 6].

Як бачимо з рисунку 1, фінансування Української науки, на жаль, має негативну тенденцію, щорічно наукоємність ВВП знижується. Так, за 10 років з 0,96% у 2006 року до 0,62 % у 2015 році. За попередніми даними, в 2016 році цей показник складатиме близько 0,3 %. Такий обсяг фінансування є не тільки недостатнім, а й не узгоджується з Законом України «Про наукову і науково-технічну діяльність», де встановлено бюджетне фінансування не менше 1,7% ВВП. Така ситуація призвела до відтоку з України кваліфікованих наукових кадрів та занепаду матеріально-технічної бази наукових досліджень.

При недостатньому рівні фінансування, слід активніше шукати шляхи для розвитку науки та підтримання інноваційного курсу економіки.

Серед інструментів, що найбільш часто використовуються зарубіжними країнами для фінансування інноваційної діяльності є податкові пільги. Через політику надання податкових пільг за останні двадцять років пройшли практично всі індустріальні країни [1, с. 68].

У ПКУ дається таке визначення податкової пільги: пільга – це звільнення платника податків від обов'язку щодо нарахування та сплати податку та збору, сплати ним податку та збору в меншому розмірі за наявності підстав. Податкова пільга надається шляхом:

- а) податкового вирахування (знижки), що зменшує базу оподаткування до нарахування податку та збору;
- б) зменшення податкового зобов'язання після нарахування податку та збору;
- в) встановлення зниженої ставки податку та збору;
- г) звільнення від сплати податку та збору [7].

Податкове стимулювання дозволяє компаніям збільшити витрати на науково-дослідні та дослідно-конструкторські розробки, особливо в умовах відсутності достатніх фінансових ресурсів для здійснення активної інноваційної політики.

Проведений нами аналіз дає підстави стверджувати, що в Україні створено належну правову базу для використання податкових пільг з метою активізації інноваційної діяльності. Так, прийнято закони «Про інноваційну діяльність» [8], та «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» [9], затверджено Постанову Кабінету Міністрів України «Про затвердження Програми розвитку інвестиційної діяльності в Україні» [10], та Постанову Верховної Ради України «Про Концепцію науково-технологічного та інноваційного розвитку України» [11], проведено парламентські слухання на тему: «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010 – 2020 роки в умовах глобалізаційних викликів» [12].

Особливу увагу податковим пільгам приділено у Податковому кодексу України [7], виключно яким встановлюються податкові пільги. Так, він передбачає звільнення від сплати земельного податку, ПДВ, податку на прибуток, податку на доходи та митні збори для певної групи підприємств. На нашу думку, слід звільнити від сплати земельного податку не тільки установи, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів, а всі підприємства що впроваджують передові технології або займаються їх розробкою. Також, на наш погляд, було б доцільно внести в податковий кодекс поняття інвестиційний податковий кредит, тим паче, що це поняття закріплене в Законі України «Про оподаткування прибутку підприємств», де зазначається, що «інвестиційний податковий кредит – це відстрочка плати податку на прибуток, що надається суб'єкту підприємницької діяльності на визначений строк з метою збільшення його фінансових ресурсів для здійснення інноваційних програм, з наступною компенсацією відстрочених сум у вигляді додаткових надходжень податку через загальне зростання прибутку, що буде отримано внаслідок реалізації інноваційних програм» [13]. Добру справу зроблено, що затверджено поняття інвестиційний податковий кредит в Законі «Про оподаткування прибутку підприємств», але як показує досвід, якщо це поняття не затверджено в Податковому кодексі України, то на практиці воно не застосовується підприємствами.

Ми поділяємо думку О. В. Чуйко та В. М. Нечепуренка, про те, що запровадження інвестиційного податкового кредиту не вимагає додаткових кредитних ресурсів, бо в ньому використовується ресурсний потенціал самого підприємства у вигляді прибутку, а саме: тієї частини, яка повинна відраховуватися до бюджету у вигляді податку на прибуток. Тому введення інвестиційного податкового кредиту повинне заохочувати підприємства в підвищенні ефективності своєї роботи та отриманні прибутку [14].

Перші кроки з боку держави, щодо реального запровадження податкових пільг, на наш погляд, зламали б дефіцит довіри між бізнесом і державою, що в свою чергу націлювало б підприємців на перспективні високотехнологічні виробництва [15, с.13].

Багато думок було викладено на Парламентських слуханнях [12], щодо ключової ролі держави у забезпеченні умов інноваційного розвитку, та забезпеченні ресурсної підтримки, зокрема і податковому стимулюванню. При цьому можна багато чого запозичити з досвіду країн ЄС щодо активізації стимулювання інноваційної діяльності через надання податкових пільг.

Ми поділяємо точку зору А. А. Подлевського та Н. Ю. Перев'язко [16, с. 51], про доцільність застосування податкових пільг для тих суб'єктів господарювання, котрі виробляють інноваційну продукцію, використовують інноваційні технології, та здійснюють управлінські та економічні нововведення, спрямовані на підвищення ефективності їх діяльності.

Податкова політика України в галузі інноваційного розвитку має відповідати новим потребам, що обумовлені підписанням Угоди про Зону вільної торгівлі України з ЄС.

Використання податкових пільг в країнах ЄС має давню історію. Скажімо, прикладом для наслідування могло б бути використання податкових пільг для залучення іноземних спеціалістів, що займаються інноваційною діяльністю у Швеції. Уряд цієї

країни зменшив суми внесків на соціальне страхування з 31,42% до 10,21%, а також звільнив від оподаткування 25% від заробітної плати для фізичних осіб, що займаються інноваційною діяльністю [17, с. 233-234].

З досвіду Великобританії, можна було б використати запровадження стимулювання для малих і середніх підприємств (МСП) через надання додаткового 50% зниження податків на доходи, які витрачаються на Research and Development (R&D). Хоча у Великобританії податкові пільги на наукові дослідження існували з 1940-х рр. у вигляді негайного анулювання витрат на сплату податків на активи, які використовувались для проведення наукових досліджень і розробок, проте користь такої політики була, зазвичай, порівняно невисокою, адже термін «наукові дослідження» розуміли лише як дослідження, які проводились спеціалістами в лабораторіях. У будь-якому разі єдиною вигодою від цього був лише рух готівкових коштів. У 2000 р. було запроваджено стимулювання для малих і середніх підприємств (МСП) через надання додаткового 50% зниження податків на доходи, які витрачаються на R&D. При цьому R&D отримали нове визначення замість застарілого терміну «наукові дослідження». В новому визначенні наголошувалось на включенні дослідно-конструкторських робіт (development) до кваліфікаційних ознак такої науково-дослідної діяльності [18, с.147].

Чимало можна було б використати з досвіду Польщі. У Польщі є два основних заходи зі сприяння діяльності R&D чи інноваційній діяльності, а саме надання статусу R&D – центра, який дозволяє впроваджувати спеціальні податкові пільги та щомісячне списання витрат до Інноваційного фонду, та підтримка, спрямована на купівлю нової технології. Статус Центру R&D може надаватись підприємству через адміністративне рішення Міністра економіки, яке приймається після подання формальної заяви [18, с.149-150].

Корисним для української практики може стати досвід Бельгії в питанні стимулювання НДДКР через надання податкових пільг, а саме [17, с. 22-29]:

- відрахування з патентного доходу, що передбачає звільнення від оподаткування 80% валового доходу;
- часткове звільнення від оподаткування доходів наукових дослідників, інженерів та іншого персоналу, що займається інноваційною діяльністю;
- прями грошові гранти та субсидії на НДДКР та інноваційні проекти.

У Німеччині відсутні податкові пільги для підприємств, що займаються інноваційною діяльністю, але широко застосовуються грошові гранти та позики для підтримки інноваційної діяльності. Відповідно до стратегії Європи 2020, яка спрямована на «розумне, стійке і всеосяжне зростання», Німеччина виділяє близько 3 % від ВВП на діяльність R&D [17, с. 78]. На відміну від Німеччини, в Україні наукоємність ВВП, як ми вже зазначали, (рис.1) складає менше 1%.

Як бачимо, країни ЄС стимулюють розвиток інноваційної діяльності своїх підприємств, як правило, шляхом зменшення податків та наданням податкових пільг для підприємств, що займаються інноваційною діяльністю, тому вважаємо за доцільне використання цього досвіду і в умовах України.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Вибір інноваційної моделі розвитку обумовлює необхідність суттєвих змін в інституційному середовищі ведення бізнесу в Україні, створення сприятливого інноваційного клімату та активізації наукових досліджень. Компенсувати недостатність прямого фінансування можливо наданням податкових стимулів, а саме впровадженням інвестиційних податкових кредитів та вилученням з бази оподаткування підприємств коштів, витрачених на наукові дослідження та розробки.

Список використаної літератури

1. Журавлева Н. А., Влияние налоговой системы на активизацию инновационных процессов в экономике / Н. А. Журавлева // Экономика инноваций. – 2013. – №5. – С.67-84.

2. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010 - 2020 роки в умовах глобалізаційних викликів / Авт.-упоряд. Г. О. Андрощук, І. Б. Жилияєв, Б. Г. Чижевський, М. М. Шевченко. – К.: Парламентське вид-во, 2009. – 632 с.
3. Наукоємність [Електронний ресурс] // Вікіпедія – вільна енциклопедія. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Наукоємність>
4. Аналітична довідка / Стан розвитку науки і техніки, реалізації пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки та результати наукової, науково-технічної, інноваційної діяльності та трансферу технологій у 2011 році. – Київ – 2012 – 71с.
5. Аналітична довідка / Стан розвитку науки і техніки, результати наукової, науково-технічної, інноваційної діяльності, трансферу технологій за 2015 рік. – Київ – 2016 – 199 с.
6. На науку и исследования в 2016 году в Украине потратили 0,3% ВВП / Информационное агентство Интерфакс-Украина [Електронний ресурс]. – Режим доступу: – <http://interfax.com.ua/news/economic/396400.html>
7. Податковий кодекс України № 2755-VI від 02.12.2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
8. Закон України «Про інноваційну діяльність», від 04.07.2002 № 40-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/40-15>
9. Закон України «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» № 991-14, від 16.07.1999 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: - <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/991-14>
10. Постанова Кабінету Міністрів України від 2.02.2011 р. № 389 «Про затвердження Програми розвитку інвестиційної діяльності в Україні» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/389-2011-п>
11. Постанова Верховної Ради України «Про Концепцію науково-технологічного та інноваційного розвитку України» № 916-14 від 13.07.1999 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/916-14>
12. Постанова Верховної ради України «Про Рекомендації парламентських слухань на тему: "Стратегія інноваційного розвитку України на 2010 – 2020 роки в умовах глобалізаційних викликів", №2632-17 від 21.10.2010 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2632-17>
13. Закон України «Про оподаткування прибутку підприємств» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/334/94-вр>
14. Чуйко О. В. Інвестиційний податковий кредит як джерело фінансових ресурсів / О. В. Чуйко, В. М. Нечепуренко // Вісник Української академії банківської справи. – 1997. – № 2. – С. 9–12.
15. Зверяков М.І. Уроки ринкової трансформації в Україні // Науковий журнал «Економіка України». – 2016. – 8 (657) – С. 7-25.
16. Подлевський А. А., Перев'язко Н. Ю. Податкове стимулювання інвестиційно-інноваційної діяльності в Україні // Проблеми раціонального використання соціально-економічного та природно-ресурсного потенціалу регіону: фінансова політика та інвестиції. Зб. наук. праць. – Вип. XVII. – №4. – Київ, СЕУ / Рівне, НУВГП, 2011. – С.48-56.
17. Worldwide R&D Incentives Reference Guide 2014-15 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY-worldwide-randd-incentives-reference-guide/%24FILE/EY-worldwide-randd-incentives-reference-guide.pdf>
18. Аналіз законодавства України у сфері досліджень, розробок та інноваційної діяльності та пропозицій щодо доповнень до законодавства. Проект ЄС «Вдосконалення стратегій, політики та регулювання інновацій в Україні» – К. : Фенікс, 2011 [Електронний ресурс] – https://kneu.edu.ua/userfiles/our_partners/gudrun/2_UA.pdf

References

1. Zhuravleva, N.A. (2013). Influence of the tax system on the activation of innovative processes in the economy. *Ekonomika innovatsiy (Economics of innovations)*, 5, 67-84 (in Rus.).
2. Androshchuk, H.O., Zhylyayev, I.B., Chyzhevskiy, B.G., Shevchenko, M.M. (2009). Strategy of innovative development of Ukraine for 2010–2020 in terms of global challenges. Kyiv: Parliamentary publishing house, 632 (in Ukr.).
3. Wikipedia. Retrieved from: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Наукоємність>
4. Analitichna dovidka (Analytical Reference). (2012). Status of science and technology, the implementation of the priority areas of science and technology and the results of scientific, technical, innovation and technology transfer in 2011. Kyiv, 71 (in Ukr.).
5. Analitichna dovidka (Analytical Reference). (2016). Status of science and technology, the results of scientific, technical, innovation, technology transfer in 2015. Kyiv, 199 (in Ukr.).
6. 0,3% of GDP Spent on Science and Research in Ukraine in 2016. Interfax-Ukraine Information Agency. Retrieved from: <http://interfax.com.ua/news/economic/396400.html>
7. The Tax Code of Ukraine № 2755-VI of 02.12.2010. Retrieved from: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

8. The Law of Ukraine "Innovation activity" of 04.07.2002 number 40-IV. Retrieved from: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/40-15>
9. The Law of Ukraine "Special regime for innovation activity in technological parks» № 991-14, on 16.07.1999. Retrieved from: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/991-14>
10. The Resolution of Cabinet of Ministers of Ukraine of 02.02.2011. Number 389 "On approval of investment activity in Ukraine". Retrieved from: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/389-2011-п>
11. The Resolution of the Verkhovna Rada of Ukraine "On the Concept of scientific, technological and innovative development of Ukraine» № 916-14 of 13.07.1999. Retrieved from: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/916-14>
12. The Resolution of the Verkhovna Rada of Ukraine "On recommendations of parliamentary hearings on the topic:" The strategy of innovative development of Ukraine for 2010 - 2020 in the Conditions of Global Challenges", number 2632-17 of 21.10.2010. Retrieved from: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2632-17>
13. The Law of Ukraine "On Profit Tax". Retrieved from: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/334/94-вр>
14. Chuyko, O.V., Nechepurenko, V.M. (1997). Investment tax credit as a source of funds. *Visnyk Ukrayins'koyi akademiyi bankivs'koyi spravy (Bulletin of the Ukrainian Academy of Banking)*, 2, 9-12 (in Ukr.).
15. Zveryakov, M.I. (2016). Lessons of the market transformation in Ukraine. *Naukovyy zhurnal «Economika Ukrayiny» (Scientific journal "Economics of Ukraine")*, 8 (657), 7-25 (in Ukr.).
16. Podlevskyy, A.A., Perv'yazko, N.Y. (2011). Tax incentives for investment and innovation activity in Ukraine. Problems of rational use of socio-economic and natural resources of the region: financial policy and investment. The Collection of scientific papers. Volume XVII, 4. Kyiv, SEU / Rivne, NUVHP, 48-56 (in Ukr.).
17. Worldwide R&D Incentives Reference Guide 2014-15. Retrieved from: <http://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/EY-worldwide-randd-incentives-reference-guide/%24FILE/EY-worldwide-randd-incentives-reference-guide.pdf>
18. The analysis of the legislation of Ukraine in the sphere of research, developments and innovation activity and suggestions for amendments for legislation. EU Project "Enhance Innovation Strategies, Policies and Regulation in Ukraine". – K.: Feniks, 2011. Retrieved from: https://kneu.edu.ua/userfiles/our_partners/gudrun/2_UA.pdf

Kolishchuk Olena Valeriivna

Graduate student of Economics,
Innovation and International Economics Department,
Cherkasy National University named after Bohdan Khmelnytsky

TAX INCENTIVES FOR INNOVATION DEVELOPMENT OF ECONOMY OF UKRAINE IN THE CONTEXT OF THE EUROPEAN EXPERIENCE

Abstract. *The efficiency of tax incentives was investigated for innovation of domestic enterprises in the context of the European experience. The main ways of providing tax incentives specified in the Tax Code of Ukraine (TCU) were reviewed, including tax deduction (discount), after deduction tax assessment, setting reduced tax rates and exemptions. Tax incentives used by the European Union (EU) were analyzed. These incentives should be introduced to enhance the innovative development of Ukraine in terms of the European integration. The necessity to make amendments to the TCU in terms of providing tax incentives to enhance enterprise innovation activity was proven.*

Purpose. *The goal of the article is to study tax incentives for innovative economic development of Ukraine in the context of the European experience.*

Results. *Countries of the EU generally stimulate the development of their enterprise innovation activity by reducing taxes and providing tax incentives for companies engaged in innovation activity. Therefore, we consider it appropriate to use this experience in terms of Ukraine.*

Originality. *The current state of tax incentives used to stimulate innovation activity in Ukraine and in the EU countries was considered.*

Conclusion. *The choice of the innovation development model necessitates significant changes in the institutional business management environment in Ukraine, creating favorable innovation background for research enhancement. It is possible to compensate for the lack of direct financing by using tax incentives such as the introduction of investment tax credits and withdrawal of funds invested into research and development from the business tax base.*

Keywords: *innovative development; investment tax credit; fiscal policy; tax incentives; tax stimulation; The Tax Code of Ukraine; Ukraine; the European Union.*

*Одержано редакцією 11.04.2017 р.
Прийнято до публікації 15.04.2017 р.*